

SZENT ISTVÁN VÉRNÖKE

Soroksár-Újtelepi Szent István Plébánia lapja

2011 Ősz

Jézus iránti igazi szeretetből

A történelem folyamában hatvan év igazán nem sok idő. Személyes sorsunkban hatvan évet megélni, tiszteletre méltó kornak számít. A papként leélt hatvan év hálaadó szentmiséjét gyémántmisének nevezik, mert hitbéli szilárdságról, és lelki tisztaságról árulkodik. Októberi búcsúnk meghívott vendége **Paskai László bíboros úr**, aki idén ünnepli papságának hatvanadik évét. 2007 októberében járt nálunk legutóbb, de templomunk történetével ennél régebb óta van kapcsolata, hiszen bíborosként támogatta templomépítési terveinket, végigkísérte a templom építésének legfontosabb állomásait. Jelen volt az alapkövetésnél, felszentelte az altemplomot, majd a templomszentelést és az első bérmálást is ő végezte. Szívesen nyilatkozott a zárándoklat lényegéről, Fatima üzenetéről, az idősök félelméről. Ám amikor saját élete eseményeiről kérdeztem, akkor szinte a telefonon keresztül is láttam, ahogy legyint, mintha az nem lenne fontos. Összességében annyit elmondott, hogy mindig nagy bizalommal fordult a Szűzanyához segítségért, és ha sorra veszi élete eseményeit, akkor az ő közbenjárásának a nyomait is megtalálja benne.

-Mostanában sokan feltették nekem azt a kérdést, hogy mi volt ennek a hatvan évnek a legnagyobb élménye. Mindenkinek azt válaszoltam, hogy a hatvan év kezdete, vagyis a papszentelésem. Gyakran elfelejtik az emberek, hogy ez a jövőt illetően a teljes bizonytalanság időszaka volt. 1950-ben betiltották a szerzetesrendeket. Nagy nehezen sikerült az előjáróinknak megoldani, hogy a Szemináriumba kerüljünk növendéknek, mint valamelyik egyházmegyének a növendékei. A politikai helyzet továbbra is nagyon bizonytalan volt, ebből adódott az, hogy a tartományfőnök atya és a magister atya úgy határoztak, hogy márciusban legyen meg a papszentelés. Március nem papszentelési időpont, de hát ez a külső bizonytalan körülmény volt az indoka annak, hogy Budapesten az úgynevezett Magyar Szentföldön volt a szentelésünk, hármunknak, akik a Budapesti Központi Szemináriumban tudtunk készülni a papságra. A Magyar Szentföldet kevesen ismerik. A Hűvösvölgyben a ferencesek a háború előtt elindítottak egy nagy építkezést, ahol a szentföldi kegyhelyeknek a pontos másolatát helyezték volna el. Már el is készült ennek a fele, de a papszentelést követő időkben, tehát 1951 nyarán államosították, és ha nem tévedek levéltárat helyeztek el ebben az épületben. Aki ismeri ennek a korszaknak a történelmét, annak nem kell erről többet magyarázni, úgyhogy ha azt mondom, hogy a pappá szentelésem volt pályafutásom legkiemelkedőbb eseménye, akkor ezt mindenki megértheti.

-Vallásos családból indult? Miért pont a ferences rendet választotta?

-Vallásosak voltak a szüleim, én magam a piarista gimnáziumba jártam Szegeden. Voltak a városban ferencesek is, igaz, nem

azon a plébánián, ahova mi lakhely szerint tartoztunk, de megvolt a kapcsolat velük is, és érettségi után úgy döntöttem, hogy a ferencesekhez jelentkezem. Szent Ferenc evangélium szerinti élete vonzott közéjük. A ferences közösségben állami nyomásra nem maradhattam, az egyházmegye szolgálatában végeztem a papi munkát először Szegeden, utána Budapesten, de ettől én még ugyanúgy a mai napig is ferences vagyok.

-Hogyan telnek a napjai nyugalmazott bíborosként?

-Ahol tudok, segítek a lelkipásztorkodásban. Nekem most ez a feladatom. Egyrésztől naponta misézek itt a Szatmári Irgalmas Nővérek Templomában, de bárhová szívesen megyek, egyszerű helyettesítésre éppen úgy, mint ünnepi alkalmakra. Olvasás, levelezés kapcsolódik még az életemhez, de be kell vallanom, hogy most már nem tudok annyit elvégezni, mint régebben.

-A mi templomunk zárándokhely is. A zárándoklat újra divatos formája lett a világtól való eltávolodásnak, és az ember önmagához való visszatalálásának. A vallásos zárándoklatnak mennyi köze van ehhez a felfogáshoz?

-A zárándoklat a kereszténységben kezdettől fogva megvolt. A hívek fölkeresték a szent helyeket, mert azok felidéztek azokat az eseményeket, amik a szent helyeken történtek. Ez történt a Szentföldön, Róma városában is, de máshol is. A zárándoklat önmagában véve áldozattal jár, maga az igazi zárándoklás fáradsággal jár. A zárándoklat menetét az imádság tölti el, egy belső elcsöndesedés, Istennel való találkozás, és ami az élet egyéb területén is nagyon fontos, a zárándoklás menetében is benne van a várakozás. A várakozás az életünknek egy kiemelkedő fölkészítési alkalma. Ez hozzátartozik a legegyszerűbb, és legprofánabb eseményekhez

is. A zarándoklatnál ez a várakozás végig jelen van: eljutok egy szent helyre, ott találkozom az Istennek valamilyen tétével, amelyik ahhoz a helyhez kapcsolódik. Az igazi zarándoklat azonban nem a rendkívüli csodákra irányul, habár a zarándokhelyek történetében ott szerepel valamilyen csoda. De a zarándoklat igazi lelkisége a találkozás Istennel. Aki zarándoklatokon vesz részt, ott meg tudja tapasztalni, hogy az Isten kegyelme működik az emberek lelkében; én a zarándokhelyeken sokkal inkább erre figyeltem mindig, hogy belül, az emberi lelkekben mennyi módosulás van. Az igazi zarándoklat nem az, hogy hány kilométert gyalogoltam, nem az hogy kivel találkoztam útközben, hanem az, hogy Istennel, az Ő üdvözítő tényeivel akarok találkozni, és szeretném Isten kegyelmi ajándékait befogadni.

-Milyen a jó zarándokhely? Mit tehet a mi plébániai közösségünk, hogy jó vendéglátók legyünk?

-Fogadják szívesen az imádkozó lelkeket, akik jönnek; legyen olyan lelki program amire fel tudnak figyelni az emberek. A templomuk emlékeztet a fatimai kegyhelyre, ezért az a legfontosabb, hogy a kegyhely belső tartalmát tudja minél inkább sugározni azok felé, akik odamennek. A fatimai kegyhely lelki tartalmán nem a rendkívüliségekre gondolok, amelyek akkor megtörténtek, hanem ami kapcsolódik lelkiségben hozzá. II. János Pál pápa amikor Fatimában járt, az első alkalommal beszédében kiemel-

te, hogy a Szűzanya fatimai üzenete teljesen evangéliumi üzenet: „Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban”! Vagyis egy fölszólítás a bűnbánatra, illetve a mélyebb Istenhez fordulásra, és fölszólítás arra, hogy a Boldogságos Szűz közbenjárását kérve az evangélium útján tudjunk előrehaladni.

-Zarándokaink között sok idős ember is van. Gyémántmiséjén Ön azért imádkozott, hogy örömmel tudja várni Jézus Krisztus eljövételét. Hogyan lehet örömmel várni? Hogyan lehet legyőzni a félelmet, a betegséget, a testi-lelki törekénységet a hétköznapiakban?

-Mindnyájunk számára bekövetkezik a halál, de erőt és vigasztalást találok Jézus evangéliumi tanításában, hogy a halál végső soron a Vele való találkozást jelenti. Emberileg a félelem él bennünk, meg ne beszéljünk róla, ne ijesztgessünk senkit se, szokták mondani. Én mindennap imádkozom a jó halál kegyelméért. Igyekszem mindig arra törekedni, hogy arra koncentráljak, hogy a földi élet befejezése az eljövendő élet kezdetét jelenti. Habár ez emberileg megpróbáltatást jelent, bennem van az, hogy bizonyára a Boldogságos Szűz közbenjárása is ott lesz, hogy a végső időben és az agónia idejében azért tudjak az eljövendő örök életre gondolni, Jézus iránti igazi szeretetből.

Sz. Horváth Edina

Aranycsillag jógaclub foglalkozásai

(Bp. XXIII. Ördögseker utca 2.)

Hétfő

10.00-11.00 Naliní Női jóga a CSILIben

18.30-20.00 Hatha jóga Alapozó

Kedd

8.00-9.30 Naliní Női Jóga

14.30-15.45 Flower jóga lányoknak (5-8. oszt.)

16.30-17.30 Flower jóga lányoknak (1-4. oszt.)

18.00-19.30 Hatha jóga

Szerda és csütörtök

18.30-20.00 Naliní Női jóga

Péntek

17.00-18.00 Naliní Női jóga a CSILIben

Hatha jóga: tartásjavító, stresszoldó, általános erősítő, nyújtó és lazító hatású jóga.

Naliní női jóga: Női szervek, medence és záróizmok erősítése, általános kondicionáló és erőnlétfokozó jóga, hatha jóga elemekkel.

Flower jóga: 7-14 éves korú lányok önismereti, erősítő, tartásjavító jógája, sok játékkal és nevetéssel.

információ: www.aranycsillag.gportal.hu

Kornhoffer Tünde okl. Hatha és Naliní női jógaoktató 06 20 264 84 49

A megújulás ünnepe

Az iskolai évkezdést nemcsak a gyermekek számára jelent újkezdést, hanem az egyházi évben, közösségi és személyes lelki életünkben is új lendületet adhat. A szeptember 4-i Veni Sancte szentmisének ez a lelkiülete erősödött fel történeleiben, szimbólumaiban azáltal, hogy kereszteleket is, elsőáldozást is ünnepeltünk, és keresztelek születéséről is megemlékeztünk.

„A Veni Sancte az új munkaév kezdetét jelenti, és ezáltal alkalmat ad arra, hogy átgondoljuk: mit és hogyan szeretnénk másképp, jobban csinálni az elkövetkezendő időszakban -kezdet szentbeszédét Király Attila plébános. -A kereszténység egy életforma, amelynek elemei vannak, ezekben éljük meg hitünket. Az egyik legfontosabb eleme a szentmise, ez csúcsa és forrása lehet a keresztény ember életének. Érdemes lenne átgondolnunk, hogy nincs-e szükségünk arra, hogy esetleg hétköznap is találkozzunk Jézussal a szentmisében, erre jó alkalom a kéthetente csütörtök este tartott mise. Fontos elem a szentségimádás, erre is van lehetőség csütörtökön este, illetve a havi elsőszombati huszonnégyórás adoráción. Hitismereteink elmélyítésére a hittanórák adnak lehetőséget, amelyre nemcsak az óvodásoknak, iskolásoknak, de a felnőtteknek is lehetőségük van plébániánkon. A közösségi programok lehetőséget adnak egymás megismerésére, megszeretésére, és annak megélésére, hogy közös úton haladunk.

Ez a mai nap különleges alkalom azért is meg lehetőségünk van szentségeket közösen ünnepelni. A keresztelek lehetőséget ad, hogy a saját keresztelek születésünkről gondolkodjunk. A keresztelek szentsége azt jelenti, hogy Isten gyermekévé fogad bennünket, és ennek megéléséhez erőt is ad. Isten részéről a szentség visszavonhatatlan, és nem érdemeinktől függ, hogy megkapjuk-e. Folyamatos erőforrás lehet az életünkben, ha arra gondolunk, hogy a szentség erejét egykor mi is megkaptuk, vagyis képesek vagyunk a folyamatos

megújulásra, ellent tudunk mondani a rossznak, Istenhez tartozunk, és ezt a méltóságot tisztán meg is tudjuk őrizni az örökkévalóságra, az égő gyertyával szimbolizált hit fényének segítségével.

A szentmisében ünnepelt keresztelek kiemeli a szentségnek az a vonását, hogy mindez nem magánügy, hanem Krisztus családjába nyer befogadást a gyermek, egy élő közösséghez csatlakozik”.

Ez a gondolat visszhangzott a két keresztelek gyermek édesanyjának szavaiban is. Molnár Eszterék családjában kettős ünnep volt ez a vasárnap, hiszen Csenge nagylányukat elsőáldozásra, Zita kislányukat keresztelekre hozták. Esztert arról kérdeztem, hogy miért döntöttek úgy, hogy most nem szűk családi körben ünnepelnek, és milyen élmény volt ez számukra.

-Az első négy gyermekünket nagyon családi hangulatban keresztelekeltük. Viszont nagyon sokat kaptunk ettől a közösségtől. Amikor történt a családjában egy tragédia, akkor annyira mellettünk álltak a rosszban, hogy szeretettük volna, hogy most az örömeinkben is osztozzanak. Eleinte furcsa volt, hogy sokan vannak jelen ezen az eseményen, de tényleg megvolt a közösségbe való befogadás élménye, amikor a ministránsok és a képviselőtestületi tagok kis keresztelek rajzoltak Zita homlokára. Csengének az elsőáldozását is ünnepélyesebbé tudtuk tenni, aki nagyon komolyan készült, de májusban nem tudott a többiekkel együtt itt lenni. A gyertyát vivő ministránsokkal vonult az oltárhoz, az átváltatásnál közepén térdelt, és valóban ő volt az

első áldozó ezen a szentmisén, mert a főministránsok előtt áldozhatott. Nagyon szép és maradandó élmény ez neki is.

A Ciceu családnál már a harmadik gyermek keresztelekjére került sor szentmisén belül. Dórit, az édesanyját arról kérdeztem, hogy miben különbözik ez a keresztelek attól, amikor csak a család van ott; illetve, hogy hogyan választottak keresztelek szülőt.

-Úgy érzi az ember, hogy ez nemcsak a mi ügyünk, hanem az egész közösségé, mindannyiunk öröme, nemcsak a családé. Nekem a kislétszámú, családi keresztelekkel sincs semmi bajom, de itt, ezen a plébánián, ahol ennyire együtt van a közösség, valahogy számomra ez természetesebb. A keresztelek szülő kiválasztásánál a leglényegesebb szempont az volt, hogy tudom róla, hogy vallásos. Szeretném, ha a kisfiam és a keresztelek közötti kapcsolat mélyebb lenne, mint egy ismerősi, vagy rokoni kapcsolat, jó érzés tudni, hogy olyan emberre bízom a gyermekemet, aki Dávid hitét fogja őrizni, erősíteni.

A négy évvel ezelőtt keresztelekelt Hauptmann Ágira és Rékára, Magyarkúti Lucára, Fejér Gyurira, és Makó Ambrusra a közösség nevében Isten áldását kérjük, keresztelek szüleiknek és szüleiknek sok erőt, és kitartást kívánunk gyermekeik keresztelek neveléséhez!

Adja Isten, hogy a Szentlélek erejével ez a szeptember ne csak az iskolásoknak, hanem mindannyiunknak új kezdet legyen!

Sz. H. E.

Kerékpárral Székelyföldön

Idén már sokadszorra jutottunk el Erdély szívébe plébániánkkal, hogy biciklivel bejárjuk a környéket, és ahogy eddig sem csalódtunk az ott élő emberekben és a csodálatos helyekben, most is hatalmas élmény volt a székelyek vendéglátó szeretete, a régi templomok, hegyek, amik magukban őrzik a történelmet.

2011. július 25-től 31-ig tartott izgalmas kerékpártúránk. Egy Potytyand nevű falunak az erdei iskolájában volt a szállásunk (odáig autókkal mentünk), s bár ez a kis falu egy völgyben található, 800 méter magasságból szemlélhettük a világot. Hatalmas hegyek vettek körül minket, amikre fel is kaptattunk a napok folyamán, tekerve vagy tolvá, vidáman vagy kétségbeesve, száguldozva vagy számocázva, nekünk mindegy volt, a végén mégis sikerült legyőznünk a magasságot. Sokszor nem is a fölmenetellel, hanem a lejövetellel volt kisebb-nagyobb problémánk, hiszen a térképről Erdélyben nem lehet előre látni, hogy milyen utak lesznek, és mikor az esőben egy lefelé vezető földútra kerül az ember, már nem félti a fehér cipőjét sem, csak jusson le függőlegesen.

Megdöbbentő volt tapasztalni, hogy a székelyek hogyan élnek, dolgoznak, és hogy a gyerekek is milyen kiskoruktól fogva segítenek szüleiknek. Azon már meg se lepődtem, hogy mindenki magyarul beszélt. Úgy tűnt, hogy a faluban mindenki ismer mindenkit, és éjjel-nappal az utcán voltak. Az öregek a padokon ültek házaik előtt, a fiatalok pedig vagy dolgoztak, vagy játszottak. A tehenek egy bizonyos időben megrohmozták az utcákat

és legalább olyan kíváncsian néztek ránk, mint az emberek.

Három élményt emelnék ki különösen túránkból. Az egyik, amikor puliszkát kaptunk reggelire, és hát kissé éhesen indultunk útra, ám ahogy az első kis templomnál megálltunk, már jött is a felmentés: a helyi plébános ragaszkodott hozzá, hogy miután megnéztük a templomot és meghallgattuk, amit a székelyekről, a falujáról mondott, megkínáljon minket egy kis ennivalóval. Soha eddig nem ettem ilyen jóízűen a szalonnáskenyeret (persze hagyma is volt hozzá), és a pálinka sem maradt ki a sorból. Végül alig bírtuk elhagyni a plébániát, de muszáj volt továbbállnunk, még várt ránk egy pár emelkedő...

A másik élmény szintén nagy vendégszeretetről tanúskodik, amikor a plébániánkról a Csík család és rokonaik (már nem első alkalommal) vendégül láttak minket gyergyói otthonukban. A terülj-terülj asztalka és az esti ima a domb tetején már kihagyhatatlan erdélyi túránkból és persze a kürtöskalács is éhes szájakra talált...

A harmadik pedig, amikor az Úz völgyében elbicikliztünk a történelmi magyar határhoz, s míg a medvéktől rettegettem, egyszer csak egy

kicsi, de annál élesebb fogú kutya állta el az utunkat, majd jött még tíz másik is. Pásztorokat nem láttunk, így kénytelenek voltunk szorosán együtt továbbmenni, miközben a kutyák körülöttünk csaholtak. Azt tudni kell ezekről a kutyákról, hogy este akárkit képesek széttépni, napközben pedig csak megkóstolják az embert, de végül épségben átértünk. Talán már nevezhetjük halálfélelemnek azt, amit akkor átéltem, és ami a legjobb, hogy a végén kiderült, hogy egy pásztor mégis csak ott hevert az árokban.

Még rengeteg élményben részünk volt, sok emlékművet is megnéztünk (pl. Mádéfalván vagy a Nyerges-tetőn), de ami a legjobban megadta az egésznek a hangulatát, az a környezet volt. A hegyek a fenyőfákkal, a legelők a nyájakkal, a friss levegő és persze a kis falvak régi templomaikkal. Hogy az emberek magyarok voltak, nyelvünket és szokásainkat híven megőrizve éltek, és még most is ugyanúgy élnek azon a kis „szigeten”, amit Székelyföldnek hívunk, csak az intézmények oldalán a zászlók, és a határőrök próbálták azt mutatni, hogy nem Magyarországon voltunk.

Magyarkuti Sára

Extrém sportok tábora

Azt hiszem már sokan hallottuk Attila atya népszerű kérdését: „Miért kelünk fel ma reggel”? Erre a kérdésre minden kis elsőáldozó így válaszolna: „Hogy Isten szeretetét megismerjük, azt viszonzzuk és ezáltal eljussunk az örök életre”. Nos, szerintem ez a válasz kielégítő akkor is, ha ezt a kérdést tesszük fel: „Miért megyünk táborba”?

Idei felsős táborunk három vadvízi túrás nappal kezdődött Szász Csaba kapitány vezetésével. Na jó, inkább mondhatjuk, hogy össze vissza kalimpáltunk az evezőkkel a Duna vizében, ott ahol a lehető legkisebb volt a sodrás. Ellenben mentségünkre legyen mondva, hogy Csaba és élete párja, Kati kivételével először vállalkoztunk ilyesmire. Szóval mikor már mindenkiről patakokban folyt a naptej és az összes gyerek gyönyörű narancssárga mellényben pompázott, vízre szálltunk. Aztán beborult... Na nem az ég, hanem Hannáék hajója. A hajótöröttek szerencsére mind tudtak úszni. Viszont a napot senki sem úszta meg szárazon, mivel többször is megfürödtünk a Duna hűsítő habjaiban.

A hús csobbanásokkal és szabadságról való filozofálgatásokkal töltött három nap után kis csoportunk bevonult az erdőbe, az úgynevezett Rablótanyára, Kóspallag mellé. Itt újabb izgalmak vártak minket: együtt felépítettük szokásos erdei templomunkat, ami este gyönyörűen festett a kereszttel, amire mécseseket szereltek a gyerekek. Sok élvezetes kiscsoportos beszélgetésben volt részünk, vérre menő méta mecssekben és nem volt megvetendő az az élmény sem, mikor megtekinthetjük több táborozó fürdőzését táborhelyünk jéghideg vizű medencéjében. Táborunk egyik fénypontja az alsósok látogatása volt, egy maratoni tábortűzzel (mikor elment minden hangunk) és egy zarándoklattal Márianosztrára, ahol egy kedves pálos atya leöntött minket a „jóság csokoládéöntetével”.

A másik fénypont az éjszakai számháború volt Ruti tábornok vezetésével, amin ugyan nem volt szerencsém részt venni, de az elmondottak alapján a hős harcosok fél órát háborúztak, majd újabb fél órán keresztül Sebő szemüveglencsét keresték. A lencsevadászat másnap is folytatódott - Atya csokoládédíjat tűzött ki, de ez sajnos végül csak fél sikerrel járt. Változatosságot jelentett táborunk életében Adri izgalmas vetélkedője, amiben kiderült, hogy felsőseink milyen jól beválnának a Teleshop-ban és hogy Dávid gyorsabban fel tud verni egy tojást, mint a lányok. Ezen kívül igazán szórakoztató volt a vicces jelenetekben gazdag vetélkedő és a nagyszerű Mártírka néni c. szindarab Lencse Anna rendezésében.

Számomra az volt a szép, hogy a gazdag programok közepette tudtunk egymás felé szeretettel fordulni, és úgy éreztem, hogy a tábor végére mindannyian picit jobbak lettünk, tehát táborunk elérte igazi célját: egymáson keresztül felfedezhettük Isten szeretetét.

Köszönet ezért a vezetőknek és a táborozóknak!

egy hajótörött

Szent Mihály hava

Az első őszi hónap névadója a főangyalok egyike, ünnepnapját 29-én tartjuk. Ezen a napon zajlott le a Pákozdi csata, melyet az újkori történelmünk nyitányaként is tekinthetünk, Mátyás király óta először győzött a magyar, és érezhette szabadnak magát. A csata színhelyén ma a doni katasztrófa emlékhelye található. Mintha két erő harcolna egymással szüntelen, és éppen rajtunk próbálják ki erejüket.

A népi vallásosság két főangyalt ismer, és mindkettőt számon tartja, az év jelentős pontjaihoz igazította tiszteletük napját. Gábor a tavasz, a születés hírnöke, Mihály az őszi és a halál üzenetének hordozója. A csillagászat a tavaszi és az őszi nap-éj egyenlőséget kapcsolja nevükhöz, a téli és nyári napforduló tengelyére merőleges tengely kitüntetett pontjaként.

Ha a szeptember végi aranyló Napra gondolunk, és a kellemesen meleg őszi szüret vidám hangulatára, Isten jósága és gondoskodása jut az eszünkbe. Ebből a képből magasodik ki egy angyal, kezében óriási méretű pallossal, nyomában angyalok seregével, kik az Isten dicsőségét zengik. Ő Mihály, a mennyei seregek vezére, a Sátán diadalmas legyőzője.

Az Isten ellen lázadó angyaloknak és vezérüknek nincs helye a mennyben, bukniuk kell. A küzdelem nem ér véget a felvilágban, a harc folytatódik a földön. Ami a lelkek birodalmában nyilvánvaló volt, az az anyagi világban csak látható alakban ismerhető fel. Így kapott a letaszított Sátán a földön látható formát, Sárkány képében tette fölismerhetővé Mihály a legyőzött, de nem megsemmisített gonoszt. Nem azért, hogy a gyerekek megszeressék, mint kedves mesehőst, hanem hogy az Istenhez hű erők megvívassák harcukat a gonosz ellen a látható világban is. Példát is kapunk minderre: Szent György, a lovas hős lándzsájával ledöfi a sárkányt, végez a gonosszal. A sorsa beteljesedik. Itt vannak közöttünk a Sátánnal elűzött bukott angyalok is, a bűn megannyi formájában elrejtözve,

befurakodva közénk, újra meg újra csatára készítette az Istenhez hű népet.

Ez bizony a mi harcunk, azoké, akik vállalják az

ütközetet az anygali sereg jel-szavával: „Ki olyan, mint az Isten?” Akik kézbe veszik Szent Mihály pallosát, és elüldözik vele a bűnök sokaságát, akik Szent György lándzsájával ledöfnek egy-egy bűnt, így tisztítva meg életüket attól, ami beszenyezi.

A keresztény nép évezredek óta vívja ezt a harcot, tudja, hogy mi a tét. Azt is tudja, hogy kire számíthat ebben a küzdelemben, ezért nem mulasztja el segítségül hívni. Szent Mihály rózsafüzére ezt a segítség-kérést fejezi ki, emellett ismert a Szent Mihály ima, melyet XIII. Leó pápa így adott közre:

Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben; a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük: „Parancsoljon neki az Isten!” Te pedig, mennyei seregek vezére, a sátánt és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Ámen.

Szent Mihály ünnepét követő első szabad napra helyezte az Egyház a Szent Őrzőangyalok ünnepnapját. Ha gondosan olvastuk az előbbieket, érthető a kapcsolat a két ünnepnap között. A nép hitélete mindig tudott az őrangyalok jelenlétéről. Az Isteni Gondviselés valamilyen végrehajtóját, kivitelezőjét sejtették őrzőangyalnak, akit maga a teremtő rendelt minden egyes teremtménye mellé, ezzel is erősítve a gondoskodást minden helyzetben. Akiben tudatosult mindez, az megkereste a kapcsolatot azzal a szellemi teremtménnyel, akit szolgálatára rendelt Isten. Igen, az Isteni szeretet megnyilvánulása és annak része az Istent dicsőítő anygali seregből küldött segítség. Október 2-án hódolatunk ennek a gondoskodásnak szól, az őrangyal iránt érzett szeretet az őt küldő Atya iránt érzett szere-

tet és hála kifejezése.

Nekünk magyaroknak az őrző angyal mást is jelent, sokkal összetettebb a kép. A mi Pátrónánk Szűz Mária, a magyarok Nagyasszonya. Ő egyben az angyalok királynéja, mely körülmény arra utal, hogy közös oltalmazónk különleges személy, akit a magyarság együttes tisztelete övez, és imája hatással van az őrangyalunk által végzett szolgálatra is. Ilyen hatalmas

segítség a reménytelennek látszó küzdelemnek is értelmet adhat. Imánk és fohászuk így érhet célba, elnyerve e legyőzhetetlen sereg támogatását.

2011. Szent Mihály napja

D.CS.

Van egy tábor a fák alatt...

Júliusban az alsósaink megtámadták Börzsönyligetet! Miután megmászták a végtelenül kanyargó emelkedő utat, elfoglalták a szállást, ahol egyre nagyobb harcok vártak rájuk. A tábor végére ugyanis az udvaron történő számháborús összecsapások már mindennaposá váltak. Egy igazi mestere a számháborúnak könnyűszerrel észreveszi az előnyeit az udvarnak, ahol a csata zajlik, például egy pad tökéletes menedéknek bizonyul.

Azt gondolná az ember, hogy az egész napos számháborúzások után a harcosok elfáradnának, de egy alsós hittanos a fáradtság szót nem ismeri, hisz mindig akad egy-két fiú, aki az udvar fekete porában focimeccsbe vág bele. És nem kell aggódni, mindig lesz elég ereje a csapatnak ahhoz, hogy megverje a felsősöket fociban, vagy métában! Merthogy még ezt a dicsőséges tettet is végbe vittük a nyáron...

Szóval az alsósoknak egy nyári táborban rengeteg játékkal, énekkel, zenével, és sporttal kell szembenéznie, nem beszélve a Beni-Peti diktatúráról... Nem hiányozhat a táborból a gyöngyfüzés, a pólófestés, és a Ki-mit-tud?! ahol mindenki megmutathatja, mennyire szépen énekel, táncol, zsonglörködik, vagy mennyire pontosan adja vissza a felsőstábor élményeit. Szóval, jövő nyáron is jöjjön minden Táborgyerek, ahogyan a tábori dalban is meg vagyon írva...

Fundák Blanka, Blans

HIRDETÉSEK

HITTANOK A 2011- 2012. tanévben:

Ovisok.....Szerda 17 óra
 I-II oszt.....Csütörtök 17 óra
 III-IV oszt.....Szerda 18 óra
 V-VII oszt.....Csütörtök 17 óra
 VIII- X oszt.(gimisek).....Csütörtök 18 óra
 Ifjúsági csop. (XI-).....Szerda 18 óra
 Felnőttek .....Csütörtök 19.30 óra

Templomunk **októberi búcsúja** október 16 vasárnap.

vendégünk: Dr. Paskai László bíboros

Program: 9 órától zarándokok érkezése; 11 órakor Rózsafüzér; 12 órakor szentmise és körmenet.

Imaóra és Szentségimádás:

Minden második csütörtökön szentségimádás 19.30 - 20.30 óra

Esti hétköznapi szentmise: Minden második csütörtökön 20.30 óra (a szentségimádás után, itt zsolozsmát is imádkozunk.)

Minden hónapban első szombaton 24 órás szentségimádás péntek este 19 órától szombat este 17 óráig.

Imaóra: első szombaton 17 óra (utána szentmise)

Aktuális hirdetések a hirdetőablakon, valamint a honlapon: www.fatimaiszuzanya.hu (itt sok fénykép is található)

Urnafülkék válthatók a
Fatimai Szűzanya Templom
 altemplomában.

Érdeklődni lehet a templom
 nyitvatartása idején a sekrestyében.
 Tel.: 0630 266 3587

Yvette virágüzlet

Virág, ajándék, alkalmi,
 menyasszonyi csokrok,
 kosarak, koszorúk
 megrendelhetők
 1237 Bp. Vörösmarty u. 221.
 Sóslocsár u. 9.
 Temetősor kőépület
 Tel.: 284 86 14

Szent István Védnöke

Megjelenik havonta 2500 példányban Soroksár-Újtelepen a Fatima Csillaga
 alapítvány gondozásában

Felelős kiadó: Király A. plébános,

Szerkesztő: Szabóné Horváth Edina,

Kiadvány szerkesztő: Simoncsics Gy.,

Hirdetések: Tamási F. Tel.: 0620 9289 801

Cím: Szt. István plébánia 1237 Bp. Szt. László u. 149.

Mobil: 0630 266 3587, tel.: 630 2100

Email: szentistvanplebania@gmail.com, Honlap: www.fatimaiszuzanya.hu

Készült a
Nemzeti Civil Alapprogram
 támogatásával

